

Příběh Jaromíra Piskoře

Zpracovali: Matěj Pantoflíček, Johana Havelková, Alžběta Kubištová, Natálie Lexová

Příběh Jaromíra Piskoře začal 11. srpna 1962 v Opavě. Jeho život byl plný napínavých situací už od dětství. V šesti letech byl svědkem okupace Opavy vojsky Varšavské smlouvy.

Když jeho otce vyloučili z Komunistické strany Československa, nemohl pan Piskoř vystudovat střední hotelovou školu a přijali ho jen na školu zemědělskou. Jeho matka tam pracovala na školním statku jako ekonomka. Byla to tehdy jediná možnost.

Ten příběh o tom, že všechno může být jinak, ten vznikl někde v těch patnácti. Ještě navíc kvůli tomu, že jsem měl omezenou možnost dostat se na střední školu kvůli těm problémům mého otce, takže já jsem chtěl být číšník a hotelier.

Po střední škole narukoval k posádce v Košicích, kde se potkal s Jaroslavem Kuchyňou. Na toto setkání vzpomíná jako na nejzásadnější setkání svého života a vysvětluje proč.

Tohleto přátelství nás nakoplo z Opavy, nebo mě osobně nakoplo, na tu krajskou a posléze celostátní disidentskou úroveň.

Jaroslav Kuchyňa měl kontakty na disidenty a zdroje samizdatu v Praze. Oba se vystavovali obrovskému riziku a samizdaty přepisovali. Pod sochou Zápotockého je pečlivě schovávali a co nejrychleji posílali zpátky do Prahy.

My jsme to lifrovali ven. Posílali jsme to ven. Normálně poštou v obálkách ven z košické pošty.

Po návratu z vojenské služby se seznámil s nezávislými aktivisty v Praze a přenesl jejich činnost včetně v samizdatu na Opavsko. V půli roku 1988 začali vydávat autorský samizdat Protějšší chodník. Pan Piskoř se ocital se ve společnosti velkých jmen a v prosinci podepsal Chartu 77.

Já jsem tuto společnost znal toho undergroundu a mně bylo sympatické, že ti intoši se takovým způsobem postavili za tu partu těch mániček 1:36:44

Charta ale zdaleka nebyla ojedinělý rebelský čin pana Piskoře. 8. listopadu 1989 předal rozhlasové stanici Svobodná Evropa protest proti stavbě koksovny ve Stonavě. Pro režim se stal velmi nepohodlným a komunistická policie ho zadržela a vyslýchala. Nicméně zejména u mladší generace si postupně získával stále větší a větší vliv.

Listopad 1989 byl velký mezník v dějinách našeho národa. Pro Jaromíra Piskoře znamenal ještě víc.

Komunistický režim padl a ještě v listopadu se pan Piskoř stal jedním z lídrů občanského fóra v Severomoravském kraji. Koncem ledna 1990 byl kooptován jako poslanec do federálního shromáždění. Pár měsíců na to byl zvolen ve svobodných volbách. V politice se sice příliš neohrál a roku 1992 ji opustil, ale ještě do roku 1996 pracoval jako tiskový tajemník občanské demokratické strany a jeho zájem o politiku trvá dodnes.

Obrázek 1: Psaní scénáře. Zleva: Johana Havelková, Natálie Lexová, Matěj Pantoflíček

Obrázek 2: Dabing ve studiu Českého rozhlasu. Zleva: Johana Havelková, Matěj Pantoflíček, Natálie Lexová.

Obrázek 3: Postprodukce zvukového záznamu v Českém rozhlase. Zleva: Matěj Pantolíček, Johana Havelková